

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

MÉSZÁROS kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(23559/09. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2013. március 12.

A határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Mészáros kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Peer Lorenzen, *Elnök*,
Sajó András,
Nebojša Vučinić, *bírák*
és Françoise Elens-Passos, *Szekció Hivatalvezető-helyettes*
2013. február 19-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (23559/09. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Mészáros Ervin („a kérelmező”) 2009. április 28-án terjesztett a Bíróság elé.
2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2011. december 7-én a panasz közlésre került a Kormány felé. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvel összhangban a kérelem három bíróból álló Tanácsra került kiszignálásra.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1968-ban született és Taliándörögdön él.
5. 1999 októberében a Magyar Vasúttársaság engedélyt kapott arra, hogy vezetéket vezessen át a kérelmező tulajdonában álló ingatlanon. 2000. április 7-én a kérelmező 1.858.536 forint kártérítést kapott a Magyar Vasúttársaságtól.
6. Ennek ellenére a kérelmező 2000 októberében kártérítési pert indított a Magyar Vasúttársaság ellen a Veszprém Megyei Bíróság előtt azt állítva, hogy a kapott kártérítés nem fedezi az ingatlan értékvesztését. A bíróság három ingatlanszakértőt rendelt ki. 2003. február 24-én a bíróság végül ítéletet hozott, melyben részben helyt adott a kérelmező keresetének.
7. Ezt az ítéletet fellebbezés nyomán a Fővárosi Ítéltörvényszék 2003. szeptember 17-én hatályon kívül helyezte.
8. A megismételt eljárásban két új szakértői vélemény került beszerzésre. 2007. március 6-án a Megyei Bíróság ítéletet hozott. A bíróság 4.541.464 forint kérelmező számára történő megfizetésére kötelezte az alperest, a kereset

fennmaradó részét pedig elutasította. Az ítéletet fellebbezés nyomán 2008. március 19-én hatályában fenntartotta a Győri Ítélszék. A határozatot 2008. október 29-én kézbesítették a kérelmező számára.

A JOG

10. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta a panaszt.

11. A figyelembe veendő időszak 2000 októberében kezdődött, és 2008. október 2-án zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten nyolc évig tartott. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

12. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

13. A kérelmező a 6. cikk 1. bekezdése alapján az eljárás állítólagosan tisztességtelen voltát – különösen a szakértők kiválasztását, és a szakvélemények eltéréseit – is panaszolta.

Amennyiben a panasz úgy értendő, hogy a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- vagy jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthették. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. többek között *García Ruiz v. Spain* [GC], judgment of 21 January 1999, *Reports of Judgments and Decisions* 1999-I, 98-99. o., 28. §). A jelen ügyben a Bíróság meggyőződött arról: a kérelmező beadványai alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen vagy önkényes lett volna. Ebből következően a

panasznak ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

14. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján összesen 660.000 eurót követelt vagyoni és nem vagyoni kártérítésként, valamint költségtérítésként. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Úgy véli azonban, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, és ilyen címen 2.900 eurót ítél meg számára.

15. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak nem vagyoni kár tekintetében 2.900 (kétezer-kilencszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell három hónapon belül kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2013. március 12-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Peer Lorenzen
Elnök